

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.692 van 8 november 2001
in de zaak A. 65.443/VII-13.388.**

In zake : Gerard DE SUTTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkomen partij :

Etienne VOLCKAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. ROELAND,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 41.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gerard DE SUTTER op 6 september 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van tewerkstelling, sociale aangelegenheden, leefmilieu en huisvesting van 16 juni 1995 waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 februari 1991 houdende het verlenen aan Etienne VOLCKAERT van de vergunning voor de exploitatie van een bovengrondse opslagplaats voor 61.000 liter extra-zware fuel, gelegen aan de

Bosstraat te Merelbeke-Schelderode, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 april 1996;

Gelet op de beschikking van 20 juni 1996 die de tussenkomst van Etienne VOLCKAERT toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. GHYSELS die, loco Advocaat J.-P. ROELAND verschijnt voor verzoeker in tussenkomst;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 november 1989 dient Etienne VOLCKAERT een aanvraag in voor de exploitatie van een opslagplaats voor 61.000 liter zware stookolie.

De opgeslagen brandstof is bestemd voor de verwarming van een serrebedrijf (bloemisterij), gelegen aan de Bosstraat te Merelbeke-Schelderode.

De aanvraag wordt afgehandeld volgens de procedure van het destijds geldende Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

1.2. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag zijn klaarblijkelijk bezwaarschriften ingediend door omwonenden en milieuverenigingen.

1.3. Met een besluit van 28 februari 1991 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar.

De verleende vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

- “- de hieraan gehechte exploitatievoorwaarden voor opslag van vloeibare koolwaterstoffen met ontvlammingspunt hoger dan 55° C;
- de toegang tot het bedrijf (op- en uitrit) zal enkel en alleen genomen worden langs de Bosstraat;
- rondom de inrichting dient een winterhard groenscherm, bestaande uit streekeigen soorten te worden aangebracht tijdens het eerstvolgende plantseizoen. Dit groenscherm moet voldoende dicht zijn van structuur zodat het vanuit alle gezichtshoeken visuele hinder belet; er zal hierbij onder andere gebruik gemaakt worden van groene beuk met een minimummaat 8/10;

- het zwavelgehalte van de extra-zware stookolie zal maximum 2% bedragen, dit is extra-zware stookolie van het type B;
- tussen de stookketel en de uitlaatschouw moet een degelijke rookcondensor of multicycloon geplaatst worden waardoor de roetuitlaat via de schouw tot een uiterst minimum wordt beperkt”.

1.4. Inmiddels is bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 31 januari 1991 aan Etienne VOLCKAERT een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een serre met bijbehorende schouw en stookolietank.

Deze vergunning werd evenwel door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 80.779, Helena VAN HOECKE, van 9 juni 1999.

1.5. Op 29 maart 1991 wordt door het bestuur voor leefmilieu beroep ingesteld tegen de door de bestendige deputatie verleende exploitatievergunning.

In het beroepschrift wordt gesteld dat de vergunning werd verleend niettegenstaande zijn ongunstig advies en dat de opgelegde bijzondere voorwaarden “deels niet in oorzakelijk verband staan met het voorwerp van de verleende vergunning en/of buiten het kader van de politie op de ingedeelde inrichtingen vallen”.

Met een op 2 april 1991 aangetekend verstuurd schrijven tekenen tevens een viertal omwonenden, waaronder verzoeker, bij de Vlaamse regering beroep aan tegen het deputatiebesluit van 28 februari 1991.

1.6. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen worden uitgebracht, worden met een besluit van de Vlaamse minister van tewerkstelling, sociale aangelegenheden, leefmilieu en huisvesting van 16 juni 1995 de ingestelde beroepen ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit integraal bevestigd;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord opwerpt dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van het bestreden besluit, daar de beweerde visuele hinder immers niet haar oorzaak vindt in de exploitatie van de tank maar wel in de bouw ervan; dat zij betoogt dat de nadelen in verband met stankhinder en roetneerslag evenmin teweeggebracht worden door de vergunde brandstoffenopslag maar door de stookinstallatie waarvoor nog een aparte milieuvergunning zou moeten worden aangevraagd; dat zij ook nog stelt dat de exploitatie slechts aangevat kan worden indien voor alle installaties de vereiste bouw- en milieuvergunningen definitief zijn toegekend;

2.2. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat, ook al zou zijn belang niet voldoende precies omschreven zijn in het inleidend verzoekschrift, uit die eventuele onduidelijkheid niet afgeleid mag worden dat er geen belang aanwezig zou zijn en dat als onmiddellijk aanpalende eigenaar hij er belang bij heeft dat de vergunde opslagplaats niet wordt geëxploiteerd omdat daaraan gevaren verbonden zijn op het vlak van brandveiligheid en bodemverontreiniging;

2.3. Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker woonachtig is op een perceel dat paalt aan het perceel waarop het serrebedrijf van Etienne VOLCKAERT wordt geëxploiteerd; dat uit dat gegeven verzoeker een voldoende belang put om op te komen tegen de vergunning voor de exploitatie van een als hinderlijk geklasseerde inrichting; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van het gewestplan Gentse en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, van de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit

van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en van “het beginsel van behoorlijk bestuur door gebrek in de motivering”; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

“De agrarische gebieden zijn, volgens artikel 11 van het inrichtingsbesluit van 28.12.1972, bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Zij mogen enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaken.

De landschappelijk waardevolle gebieden zijn, aldus artikel 15, gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de grondkleur voor zover (de) zij de schoonheidswaarde van het gebied niet in gevaar brengen.

De artikelen 11 en 15 dienen te worden samengelezen.

M.a.w. bij het vergunnen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied moet aan twee criteria worden voldaan nl.

1. een planologisch : zijn de vergunde werken in overeenstemming met de bestemming van het gebied ?
2. een esthetisch : wordt de schoonheidswaarde van het gebied gerespecteerd ?

Naast het planologisch criterium dient dus -dit is cumulatief- het ESTHETISCH CRITERIUM VAN ART. 15.4.6.1 tweede lid in acht genomen te worden.

In arrest nr. 32.843 van 27.06.1989 inzake bvba VAN DEN BOSCH en Cie. (9° considerans p. 7 § 8) stelde de Raad van State hierover :

‘Overwegende dat uit de samenlezing van artikel 11.4.1. en artikel 15.4.6.1. van het K.B. van 28.12.1972 moet worden afgeleid dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst : 1) een planologisch, hetwelk onderstelt dat de overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch, hetwelk inhoudt dat bedoelde werken moeten kunnen worden overeengebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap’;

In het bij huidig verzoekschrift bestreden Ministerieel Besluit wordt gesteld : ‘verstoring/aantasting van het landschap : zoals ter plaatse kon vastgesteld worden zal de bouw van dit serrecomplex in elk geval voor gevolg hebben dat de bewoners van de woningen in de Meierij nrs 71 en 75 hun uitzicht op onder meer de bosrand van de Makkegemse Bossen zullen verliezen; hoewel hun bezwaar inzake aantasting van het landschap dus terecht kan zijn, behoort de beoordeling van dit esthetisch aspect tot de exclusieve bevoegdheid van de overheid die dient te beslissen over de bouwvergunning’.

De Gemeenschapsminister miskent daarmee de in het middel vermelde bepaling omdat deze haar de rechtsverplichting oplegt om de plannen van aanleg te realiseren.

Door de bestreden vergunning te verlenen laat zij integendeel een aantasting van het landschap toe.

De voorschriften van de plannen van aanleg en gewestplannen moeten worden nageleefd, ook bij het verlenen van milieuvergunningen.

Concluant verwijst desbetreffend naar het arrest SCHAILLEE (R.v.St., 28 maart 1991, nr. 36.782).

Wanneer de te vergunnen exploitatie gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dient de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu wel degelijk te oordelen of deze exploitatie overeen te brengen is met de eisen ter vrijwaring van het landschap, meer bepaald of deze exploitatie er al dan niet toe strekt het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen en of deze exploitatie de schoonheidswaarde van het gebied al dan niet niet in gevaar brengt.

In casu miskent de Gemeenschapsminister voor leefmilieu derhalve onbetwistbaar art 15 van het KB van 28.12.72 alsook de beginselen van behoorlijk bestuur door gebrek in de motivering.

Aangezien de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu ertoe gehouden is zelf te oordelen betreffende de al of niet overeenstemming van de exploitatie met het landschap, getuigt het van onbehoorlijk bestuur dat de Gemeenschapsminister voor wat betreft deze beoordeling stelt dat het niet aan hem is te beslissen doch zijn beoordelingsbevoegdheid overlaat aan de Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord het middel als volgt weerlegt :

“Het Ministerieel Besluit van 16.06.95 (stuk 1) heeft geenszins het gewestplan Gentse en Kanaalzone (K.B. 14.09.1977) en de artikelen 11 en 15 van het K.B. van 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen geschonden.

De inrichting ligt volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, grenzend aan een woongebied.

De bestemmingsvoorschriften voor dit gebied zijn bepaald door het K.B. van 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

A-Het artikel 11 van het K.B. van 28.12.1972 stelt :

‘De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven’.

Verder zijn er in dit artikel 11 van het K.B. van 28.12.1972 verbodsbepalingen opgenomen voor gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt.

Het Ministerieel Besluit dd. 16.06.95 (stuk 1) stelt op p. 4 :

‘Overwegende dat het beroep betrekking heeft op een tank voor extra zware fuel, die te beschouwen is als inherent onderdeel van een serrebedrijf; dat dit bedrijf nog niet werd opgericht’.

In casu gaat het dus om de exploitatie van een tank, dewelke een aanhorigheid is bij een tuinbedrijf.

Een tuinbedrijf is een grondgebonden niet-industriële activiteit en valt aldus niet onder de verbodsbepaling van artikel 11 van het K.B. 28.12.72.

Ook de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer bevestigt deze stelling en stelt in haar advies dd. 14.04.95 op p. 6 :

‘Tuinbouwbedrijven worden beschouwd als grondgebonden niet-industriële activiteiten en vallen dus niet onder de verbodsbepalingen van artikel 11.4.1. van het K.B. van 28.12.1972.

Voor wat betreft de exploitatievergunning kan echter besloten worden dat de tank voor extra-zware fuel, als aanhorigheid bij een tuinbedrijf, stedenbouwkundig in overeenstemming is met de bepalingen van de geldende verordenende plannen’.

Eveneens vermeldt het advies van het Bestuur Milieuvergunningen dat de aangevraagde extra-zware fuel tank een inherent deel van een gepland serrebedrijf is.

Het is aldus duidelijk dat het Ministerieel Besluit van 16.06.95 het artikel 11 van het K.B. van 28.12.72 niet heeft geschonden.

-B. Het artikel 15 van het K.B. van 28.12.1972 bepaalt de definitie van landschappelijke waardevolle gebieden.

Verzoeker verwijst naar het arrest nr. 32.843 van 27.06.1989 inzake BVBA VAN DEN BOSCH en stelt dat naast het planologisch criterium cumulatief het esthetisch criterium van artikel 15.4.6.1 tweede lid moet in acht worden genomen bij het vergunnen.

In casu is een vergunning gevraagd tot exploitatie van een tank voor extra-zware fuel voor een serrebedrijf, gevestigd te 9820 Merelbeke, Bosstraat.

Het Ministerieel Besluit dd. 16.06.95 (stuk 1) stelt op p. 4 :

‘Overwegende dat stookinstallaties met een thermisch vermogen hoger dan 300 kW sinds 1-9-1991 meldings- of vergunningsplichtig zijn geworden; dat dus mag verwacht worden dat voor de stookinstallatie van het serrecomplex een bijkomende milieuvergunningsaanvraag zal moeten ingediend worden; dat de bouw slechts mag aangevat worden indien voor alle installaties de vereiste bouw- en milieuvergunning definitief zijn toegekend. ...

- mogelijke luchtverontreiniging en roetneerslag als gevolg van de exploitatie van de stookinstallatie dient beoordeeld bij de milieuvergunningsaanvraag hiervoor,

- indien afvalwater zal worden geloosd, zal hiervoor eveneens een bijkomende milieuvergunning dienen aangevraagd,

- verdroging door oppompen van grondwater ; dit aspect dient geëvalueerd te worden bij de aanvraag voor de grondwaterwinningsvergunning’.

De Gemeenschapsminister kan enkel oordelen binnen de perken van de aanvraag en het Beroep en hij dient dus te oordelen over de exploitatie van de tank voor extra-zware fuel.

Er is een bouwaanvraag ingediend door de Heer E. VOLCKAERT tot het oprichten van een serre en o.a. een stookolietank op het betrokken perceel.

Deze bouwvergunning is verleend door de Bestendige Deputatie.

Daarnaast zal, zelfs als de exploitatie van de tank voor extra-zware fuel vergund blijft, de exploitant nog een bijkomende milieuaanvraag moeten indienen voor de stookinstallatie indien hij de uitbating wil starten.

Als er bovendien geen bouwvergunning is voor het serrecomplex inclusief tank, kan men ook niet overgaan tot de exploitatie van de tank voor extra-zware fuel.

Bij het beschikken over de milieuvergunningsaanvraag zijn de stedenbouwkundige voorschriften in acht genomen.

Er is zoals reeds gesteld een bouwvergunning verleend.

Anderzijds heeft de Bestendige Deputatie in haar Besluit van 28.02.1991 in verband met deze exploitatieaanvraag o.a. volgende voorwaarde opgelegd, duidelijk zorg dragend voor de schoonheidswaarde van het landschap :

‘rondom de inrichting dient een winterhard groenscherm, bestaande uit streekeigen soorten te worden aangebracht tijdens het eerstvolgende plantseizoen. Dit groenscherm moet voldoende dicht zijn van structuur zodat het vanuit alle gezichtshoeken visuele hinder belet; er zal hierbij onder andere gebruik gemaakt worden van groene beuk met een minimummaat 8/10’.

Gezien de Minister het betrokken Besluit van 28.02.1991 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen heeft bevestigd, heeft hij ook deze voorwaarden bevestigd en aldus de stedenbouwkundige voorschriften in acht genomen.

De Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer stelt tenslotte in haar advies dd. 14.04.95 (stuk 5) dat aan de exploitatie van een serrebedrijf problemen zijn verbonden, doch een aantal van deze potentiële problemen in de huidige aanvraag niet moeten geëvalueerd worden zoals :

- verdroging door oppompen van grondwater : dit dient geëvalueerd te worden bij de aanvraag voor de grondwaterwinningsvergunning;
- indien afvalwater zal geloosd worden dient dit ook afzonderlijk aangevraagd te worden,
- wat betreft de roetuitstoot is een milieuvergunning nodig voor de stookinstallatie.

In casu is het duidelijk dat de Gemeenschapsminister ook het artikel 15 van het K.B. van 28.12.1972 niet heeft geschonden.

C- Verzoekende partij stelt dat bij het verlenen van een milieuvergunning de voorschriften van de plannen van aanleg en de gewestplannen moeten worden nageleefd en verwijst naar het arrest SCHAILLEE (R.v.St., 28 maart 1991, nr. 36.782).

In casu heeft de Gemeenschapsminister het gewestplan nageleefd zoals hierboven in A en B vermeld.

Het arrest SCHAILLEE stelt dat de overheid die beschikt op een vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting gebonden is door de voorschriften van de goedgekeurde plannen van aanleg.

Het Ministerieel Besluit stelt dan ook duidelijk op p. 4 (stuk 1) :

‘De exploitatie ligt niet in het plangebied van een goedgekeurd BPA, met het ontwerp -BPA Makkegemse bossen kan geen rekening worden gehouden’.

Ook de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer stelt op p. 6 (stuk 5) :

‘Gelegen in een B.P.A. : Het BPA Makkegemse Bossen is nog steeds niet goedgekeurd, zodat enkel de bepalingen van het gewestplan van toepassing zijn’.

In casu heeft de Gemeenschapsminister geen enkel goedgekeurd plan van aanleg geschonden, gezien de exploitatie niet in het plangebied van een goedgekeurd BPA ligt.

Enkel de bepalingen van het gewestplan zijn in casu toepasselijk”;

3.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord onder meer nog repliceert als volgt :

“(…)

- De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat de stedenbouwkundige voorschriften werden in acht genomen aangezien de Minister ‘zorg’ heeft gedragen voor de ‘schoonheidswaarde van het landschap’ door de verplichting op te leggen een winterhard groenscherm aan te brengen van voldoende dichte structuur, en dit ingevolge de bevestiging van de voorwaarden van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen.

Verzoeker is bij deze zo vrij te verwijzen naar het Auditoraatsverslag in het bouwvergunningsdossier (G/A 44.169/VII-10.045) :

‘Het feit dat de vergunning werd afgeleverd onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het bouwterrein zou afgesloten worden met een groenscherm -voor de vergunningverlenende overheden blijkbaar de panacee om alle problemen van esthetische aard ter zijde te schuiven- is overigens een aanwijzing dat, ook naar het oordeel van verwerende partij, de door het gewestplan erkende schoonheidswaarde van het landschap door het litigieuze gebouw geschonden dreigt te worden.

Er blijkt anderzijds niet dat het opgelegde groenscherm, zelfs wanneer het tot volle wasdom zal zijn gekomen, het litigieuze serrecomplex volledig aan het zicht van derden zal kunnen onttrekken, en het aldus het waardevolle karakter van het landschap zou kunnen bewaren.

Overigens rijst de vraag in hoeverre het aanbrengen van zulke groenaanplanting op zich niet een storend element vormt, in de mate dat

het van aard is het zicht van de omwonenden op het landschappelijk waardevol agrarisch kwantitatief te beperken’.

- Bij de bespreking van het eerste middel in het inleidend verzoekschrift heeft verzoeker gesteld dat het een miskenning inhoudt van het beginsel van behoorlijk bestuur door gebrek in de motivering, dat de Minister in zijn motivering stelt dat de beoordeling van het esthetisch aspect tot de exclusieve bevoegdheid behoort van de overheid die dient te beslissen over de bouwvergunning.

De verwerende partij geeft in haar memorie van antwoord geen antwoord desbetreffend.

In casu miskent de Gemeenschapsminister voor leefmilieu immers onbetwistbaar art 15 van het KB van 28.12.72 alsook de beginselen van behoorlijk bestuur door gebrek in de motivering.

De Gemeenschapsminister voor Leefmilieu is er immers toe gehouden zelf te oordelen betreffende de al of niet overeenstemming van de exploitatie met het landschap, zodat het van onbehoorlijk bestuur getuigt dat de Gemeenschapsminister voor wat betreft deze beoordeling stelt dat het niet aan hem is te beslissen doch zijn beoordelingsbevoegdheid desbetreffend overlaat aan de Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening”;

3.4.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw de overheid die moet beschikken over een exploitatie- of milieuvergunning gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen; dat niet wordt betwist dat de geplande inrichting is gelegen in een gebied dat volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, is bestemd als landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarvoor de bestemmingsvoorschriften, neergelegd in de artikelen 11.4.1. en 15.4.6.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen gelden; dat artikel 11.4.1. van evengenoemd koninklijk besluit onder meer bepaalt :

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.
(...)”;

dat artikel 15.4.6.1. van hetzelfde besluit bepaalt wat volgt :

“De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen”;

dat uit de samenlezing van evengeciteerde bepalingen moet worden afgeleid dat handelingen en werken in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied getoetst moeten worden aan een tweevoudig criterium :

1. een planologisch, hetwelk inhoudt dat de overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en
2. een esthetisch, hetwelk inhoudt dat de overheid nagaat of bedoelde werken overeengebracht kunnen worden met de eisen ter vrijwaring van het landschap;

3.4.2. Overwegende dat in hun beroepschrift de omwonenden hadden gewezen op de verstoring van het landschappelijk waardevol gebied door het serrencomplex met inbegrip van de stookolietank; dat het bestreden besluit op het vlak van de stedenbouwkundige motivering luidt als volgt :

“Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 14-09-1977 gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, grenzend aan een woongebied; dat de bestemmingsvoorschriften voor voormelde gebieden zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat het beroep betrekking heeft op een tank voor extra zware fuel, die te beschouwen is als een inherent onderdeel van een serrebedrijf; dat dit bedrijf nog niet werd opgericht; dat het gepland is in agrarisch gebied op de rand van een woongebied, zodat een 4-tal woningen in een straal van 50 meter rond het bedrijf zullen liggen; dat in de andere richting een biologisch zeer waardevol bosgebied ligt;

(...)

Overwegende dat de bezwaren naar voor gebracht door de voormelde beroepsindieners als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- (...)

- verstoring/aantasting van het landschap : zoals ter plaatse kan vastgesteld worden zal de bouw van dit serrecomplex in elk geval voor gevolg hebben dat de bewoners van de woningen in de Meierij nrs 71 en 75 hun uitzicht op onder meer de bosrand van de Makkegemse Bossen zullen verliezen; hoewel hun bezwaar inzake aantasting van het landschap dus terecht kan zijn, behoort de

beoordeling van dit esthetisch aspect tot de exclusieve bevoegdheid van de overheid die dient te beslissen over de bouwvergunning”;

3.4.3. Overwegende dat uit die motivering blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat zij niet diende na te gaan en dan ook niet diende te motiveren of de inrichting waarvoor de exploitatievergunning werd gevraagd in overeenstemming kan worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschap; dat zij aldus zich onttrokken heeft aan haar verplichting na te gaan of de inrichting niet strijdig is met de geldende plannen van aanleg; dat het betoog van de verwerende partij in haar laatste memorie, dat door het opleggen van een winterhard groenscherm eveneens werd gewaakt over de schoonheidswaarde van het landschap, niet opgaat; dat immers die verplichting er juist op wijst dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door de vergunde inrichting wordt geschonden of alleszins dreigt te worden geschonden; dat overigens in het bestreden besluit zelf expliciet wordt gesteld dat het bezwaar van de beroepindieners”inzake aantasting van het landschap dus terecht kan zijn”; dat het middel zoals aangevoerd in het verzoekschrift gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van tewerkstelling, sociale aangelegenheden, leefmilieu en huisvesting van 16 juni 1995 waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 februari 1991 houdende het verlenen aan Etienne VOLCKAERT van de vergunning voor de exploitatie van een bovengrondse opslagplaats voor 61.000 liter extra-zware fuel, gelegen aan de Bosstraat te Merelbeke-Schelderode, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.